

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 210/21
Люксембург, 25 ноември 2021 г.

Решение по дело C-102/20
StWL Städtische Werke Lauf a.d Pegnitz

***Inbox advertising*: показването във входящата електронна пощенска кутия на рекламни съобщения във форма, която наподобява формата на същинско електронно писмо, представлява използване на електронна поща за целите на директен маркетинг по смисъла на Директива 2002/58**

Тези съобщения пораждаат риск от объркване, което може да доведе до това потребителят, кликнал върху реда, съответстващ на рекламното съобщение, да бъде пренасочен против волята си към интернет страница, съдържаща въпросната реклама

Städtische Werke Lauf a.d Pegnitz GmbH (наричано по-нататък „StWL“) и eprimo GmbH са двама конкуриращи се доставчици на електроенергия. По искане на eprimo рекламна агенция разпространява рекламни обяви, състоящи се в показването на банери в електронните пощенски кутии на потребителите на безплатната услуга за електронна поща T-Online.

Тези съобщения се появяват веднага щом потребителите на услугата за електронна поща отворят входящата си пощенска кутия, като както съответните потребители, така и показваните съобщения се избират на произволен принцип (рекламна дейност, известна като „**Inbox Advertising**“). Те се различават визуално от списъка с другите електронни писма на потребителя на електронната поща само поради обстоятелството, че датата е заменена със забележката „Anzeige“ („обява“), че не е посочен изпращач и че текстът се появява на сив фон. Обозначението на „темата“ на това съобщение в списъка съдържа текст, с който се рекламират изгодни цени на услугите за електроенергия и газ.

StWL счита, че тази рекламна практика, при която се използва електронна поща без изричното предварителното съгласие на адресата, противоречи на правилата относно нелоялната конкуренция. Ето защо StWL предявява срещу eprimo иск за преустановяване на нарушение пред Landgericht Nürnberg-Fürth (Областен съд на Нюрнберг-Фюрт, Германия). Този съд уважава иска на StWL и осъжда eprimo да преустанови да разпространява до крайни потребители такава реклама, тъй като тя представлява неприемливо затормозяване и въвеждане в заблуждение.

След като eprimo подава въззивна жалба до Oberlandesgericht Nürnberg (Висш областен съд Нюрнберг, Германия), посочената юрисдикция приема, че тази рекламна дейност не е недопустима търговска практика от гледна точка на конкурентното право.

Сезиран от StWL с ревизионна жалба, Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) счита, че уважаването на жалбата зависи от тълкуването на правото на Съюза и отправя до Съда преюдициални въпроси.

Той моли Съда по-специално да се произнесе по въпроса дали и евентуално при какви условия може да се счита за съвместима с релевантните разпоредби на директиви 2002/58 и 2005/29¹ практика, съгласно която рекламни съобщения се показват във входящата

¹ Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, втора алинея, буква з) и на член 13, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни

пощенска кутия на потребител на услуга за електронна поща, която се предоставя на този потребител безплатно и която се финансира от платената от рекламодателите реклама.

На първо място, Съдът припомня, че Директива 2002/58 има за цел по-конкретно да предостави на абонатите защита срещу намеса в неприкосновеността на личния им живот от нежелана комуникация с цел директен маркетинг, и по-специално посредством автоматично набиращи машини, факсове и електронни пощи, включително кратките съобщения по мобилните телефони. Тази цел трябва да се гарантира независимо от използваните технологии, поради което следва да се възприеме широка и подлежаща на развитие от технологична гледна точка концепция за видовете комуникация, за които се отнася тази директива.

С оглед на начина на разпространение на разглежданите в главното производство рекламни съобщения Съдът счита, че подобен начин на действие представлява използване на електронна поща, което може да накърни целта за защита на потребителите срещу всяка намеса в неприкосновеността на личния им живот чрез нежелани съобщения с цел директен маркетинг.

На второ място, Съдът приема, че самото естество на рекламните съобщения, които имат за цел рекламирането на услуги, и фактът, че те се разпространяват под формата на електронно писмо, позволяват тези съобщения да се квалифицират като „съобщения за целите на директен маркетинг“. Според Съда обстоятелството, че получателят на тези рекламни съобщения е избран на случаен принцип, няма никакво значение, важното е, че е налице комуникация с търговска цел, която засяга пряко и лично един или повече потребители на услуги за електронна поща.

На трето място, Съдът уточнява, че използването на електронна поща за целите на директен маркетинг е разрешено, при условие че адресатът предварително е дал съгласието си за това. Такова съгласие трябва да се изрази в свободно, конкретно и информирано волеизявление от страна на съответното лице. Услугата за електронна поща T-Online се предлага на потребителите под формата на две категории услуги за електронна поща, а именно, от една страна, безвъзмездна услуга за електронна поща, финансирана чрез реклама, и от друга страна, платена услуга за електронна поща без реклама. Ето защо Съдът счита, че Bundesgerichtshof следва да определи дали съответният потребител, който е избрал безплатната услуга за електронна поща T-Online, е бил надлежно информиран за конкретния начин на разпространение на такава реклама и действително се е съгласил да получава рекламни съобщения.

На четвърто място, макар Съдът да отбелязва, че появата на тези рекламни съобщения в списъка с личните електронни писма на потребителя възпрепятства достъпа до тези писма по начин, аналогичен на използвания при нежеланите електронни писма (наричани също „spam“), той подчертава обаче, че Директива 2002/58 не предвижда изискването да се установи, че наложеното на потребителя бремене надхвърля причиненото му затормозяване. Същевременно Съдът постановява, че такава поява на рекламни съобщения във всички случаи действително налага бремене на съответния потребител.

На последно място, Съдът приема, че действие, състоящо се в показването във входящата пощенска кутия на потребителя на услуга за електронна поща на рекламни съобщения във форма, която наподобява формата на същинско електронно писмо, попада в обхвата на понятието „упорито и нежелано увещаване“ от Директива 2005/29, ако, от една страна, показването на тези рекламни съобщения е достатъчно често и редовно, за да може да се

комуникации) (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63), както и на точка 26 от приложение I към Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

квалифицира като „упорито“ увещаване, а от друга страна, ако може да се квалифицира като „нежелано“ увещаване при липсата на предварително дадено от потребителя съгласие.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106